

GRUNDNOTAT TIL FOLKETINGETS EUROPAUDVALG

18. november 2008

oeko

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af (kapitalkravsdirektiverne) - direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF – om banker tilsluttet centrale organer, visse komponenter i egenkapitalen, store engagementer, tilsynsordninger og krisestyring – KOM(2008)-602

Resumé

Forslaget er i det væsentligste en direkte opfølgning af ECOFINs køreplan som opfølgning på den aktuelle finansielle uro. De er også delvist et svar på de seneste henstillinger fra G-7 Forummet for Finansiell Stabilitet.

De vigtigste elementer i forslaget omhandler en forbedret forvaltning af store engagementer, en forbedring af kvaliteten af kreditinstitutters kapital, en forbedret styring af likviditetsrisici, en forbedret risikoforvaltning af securitiserede produkter samt et forbedret tilsyn med grænseoverskridende kreditinstitutkoncerner bl.a. på likviditetsområdet.

1. Baggrund og indhold

Forslaget blev fremlagt onsdag den 1. oktober 2008, og på dansk den 7. oktober 2008. Kommissionen har den 1. oktober 2008 fremlagt en konsekvensanalyse¹ af forslaget.

Kapitalkravsdirektiverne har til formål at sikre, at kreditinstitutter og investeringsselskaber er finansielt sunde.

Som følge af udviklingen og uroen på finansmarkederne siden sommeren 2007 fremlagde ECOFIN i oktober 2007 en køreplan, der igangsatte en række omfattende analyser og vurderinger af behovet for eventuelle justeringer i lovgivningen og de reguleringsmæssige rammer for den finansielle sektor.

Et element i denne plan er et forslag om tilpasninger i de gældende europæiske tilsynsregler for kreditinstitutter og investeringsselskaber (institutter). Målet med ændringerne er at sikre en passende beskyttelse af kreditorenes interesser og finansiell stabilitet.

Forslaget skal ses i sammenhæng med to gennemførelsesdirektiver om tekniske ændringer af kapitalkravsdirektivet. Gennemførelsesdirektiverne blev godkendt af Det Europæiske Bankudvalg den 24. september 2008.

---

¹ http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/regcapital/impact_assessment_en.pdf

Direktivforslaget vil revidere direktiv 2006/48/EF om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut og direktiv 2006/49/EF om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag. Det skal bemærkes, at denne ændring næppe forventes at være den eneste ændring af dette direktiv som følge af krisen. Der er således også i EU iværksat et arbejde i forhold til procyklialiteten af kapitalkravene.

Dato for ikrafttræden af de reviderede regler foreslås til den 31. marts 2010. Reglerne skal være implementeret og offentliggjort senest den 31. januar 2010 i den nationale lovgivning.

Securitisering

Forslaget tager sigte på at imødegå risikoen for en lemfældig og på anden måde uhensigtsmæssig kreditpolitik i forbindelse med ydelse af lån, hvor kreditrisikoen på lånene ikke beholdes af den oprindelige låneudbyder, men i stedet gennem mere eller mindre gennemskuelige transaktioner overføres til en tredjepart.

En securitisering er en transaktion, hvor kreditrisikoen på en pulje af lån overføres fra låneudbyderen (det eksponeringsleverende institut) til en særskilt juridisk enhed, hvis eneste aktivitet består i at udstede obligationer med sikkerhed i de underliggende lån. Betalingerne i tilknytning til de udstedte obligationer betinges udelukkende af rente og afdragsbetalingerne på de underliggende lån. Transaktionen tilrettelægges og formidles ofte af et kreditinstitut, der er specialiseret i den type transaktioner (det organiserende institut).

En forudsætning for, at transaktionen underlægges de særlige regler for kapitaldækning af securitiseringer, er, at de udstedte obligationer er opdelt i trancher. En trancheopdeling indebærer, at betalingerne fra de underliggende lån først tilfalder investorerne, som har erhvervet obligationerne i den bedste tranche, og først når disse fået deres tilgodehavender, tilfalder betalingerne fra de underliggende lån obligationsindehaverne af de underliggende trancher, således at betalingerne først tilgår indehaverne af obligationerne i den næstbedste tranche og så fremdeles. Dette indebærer, at tabene på de underliggende lån først bæres af indehaverne af de dårligste trancher, og efterfølgende bæres af de mellemliggende trancher osv. Det er denne trancheopdeling, der kan gøre transaktionerne vanskelige at gennemskue og vanskelige at vurdere kreditmæssigt, navnlig når der er tale om gensecuritiseringer af trancher fra tidligere securitiseringer. De obligationer, der udstedes i de enkelte trancher, kaldes i det følgende securitiseringspositioner. Securitiseringspositioner kan dog også omfatte andre typer eksponeringer over for securitiseringer, herunder likviditetsfaciliteter. Forslaget består af følgende elementer:

I forslaget stilles krav til institutter, der er investorer i securitiseringspositioner:

- Et institut må kun investere i securitiseringer, såfremt de, der oprindeligt har udstedt lånet mv., har udstedt en udtrykkelig forpligtelse til løbende at opretholde en væsentlig økonomisk interesse og aldrig mindre end 5 pct. i positioner med den samme risikoprofil, som den kreditinstituttet er eksponeret overfor. Tilsynsmyndigheder skal kunne dispensere fra dette krav i perioder, hvor markedet er under likviditetspres. Kravet skal gælde fra 1. januar 2011.
- Et institut, der investerer i en securitiseringsposition, skal være i stand til løbende at dokumentere over for tilsynsmyndighederne, at de for hver enkelt securitiseringsposition, som de indehaver, har en omfattende og grundig forståelse af alle elementer i securitiseringen. Dette omfatter bl.a. en forståelse af risiciene på de underliggende lån og værdiansættelsen af eventuelle sikkerheder, der ligger til grund for de underliggende lån. Endvidere skal institutterne bl.a. gennemføre stresstest. Opfylder institutter, der investerer i securitiseringspositioner, ikke dette krav, skal securitiseringspositionerne kapitaldækkes krone for krone.
- Et institut, der investerer i en securitiseringsposition, skal have formelle forretningsgange med henblik på at overvåge information over udviklingen i de underliggende lån, der indgår i securitiseringen. Opfylder institutter, der investerer i securitiseringspositioner, ikke dette krav, skal securitiseringspositionerne kapitaldækkes krone for krone.

Krav til eksponeringsleverende institutter og organiserende institutter:

- Eksponeringsleverende institutter og organiserende institutter skal underlægge de lån, der securitiseres, samme kreditpolitik, som lån, der ikke securitiseres - herunder kriterier for kreditgivning,.
- Eksponeringsleverende institutter og organiserende institutter skal overfor investorerne oplyse, hvorledes instituttet opfylder sin forpligtelse til at bibeholde en økonomisk interesse i de securitiseringer, de er involveret i. Endvidere skal de sikre, at investorer og potentielle investorer løbende har tilstrækkelig og tilgængelig information om de underliggende lån, således at investorerne har et grundlag for at overvåge disse eksponeringer og gennemføre relevante stress tests.

Tilsynsmyndighederne skal mindst en gang om året offentliggøre:

- a) Oplysning om de metoder, de har benyttet til at sikre, at kravene til investorer samt eksponeringsleverende og organiserende institutter efterleves.
- b) En beskrivelse af og oplysning om antal tiltag som myndigheden har iværksat for at overvåge, at kravene til investorer samt eksponeringsleverende og organiserende institutter efterleves.

- c) Oplysning om antal og en kortfattet beskrivelse af de sager, hvor myndigheden inden for de sidste 12 måneder har konstateret, at investorer eller eksponeringsleverende og organiserende institutter ikke har efterlevet kravene.

CEBS (Det Europæiske Banktilsynsudvalg, hvori Finanstilsynet er medlem) skal årligt rapportere til Kommissionen om tilsynsmyndighedernes overholdelse af deres oplysningsforpligtelse.

Regler om opgørelse af store engagementer.

De gældende regler vedrørende store engagementer er baseret på den generelle antagelse, at institutterne spreder deres engagementer med deres kunder. Formålet med at have regler om store engagementer er at forhindre institutterne i at få uforholdsmæssige store tab som følge af en enkelt kundes (eller forbundne kunders) nedbrud.

Kommissionens overordnede formål med de foreslåede ændringer er at forenkle reglerne bl.a. ved at fjerne en række optioner og mindske rapporteringskravene. Visse investeringsforvaltningsvirksomheder med begrænset aktivitet forbliver undtaget fra direktiverne. Endelig forventes den finansielle stabilitet forøget ved, at institutternes eksponering overfor tredje part bliver begrænset.

De forretningstyper, der undtages fra reglerne, udvides med visse forretningstyper, der udføres for kunder, og som kun har en varighed på én forretningsdag ("money transmission", "securities clearing" og "settlement services").

Institutterne pålægges endvidere at vurdere, om der er kundemæssigt sammenfald i de tilfælde, hvor instituttet er involveret i forretningstyper med underliggende aktiver ("looking through").

Det foreslås bl.a., at institutter, der har tilsynstilladelse til at anvende egne metoder til at opgøre størrelse af risikovægtede poster (IRB-institutter), altid skal indberette de 20 største engagementer.

Kommissionen foreslår som hovedregel, at engagementer med andre institutter ikke nedvægtes. Det foreslås, at disse engagementer ikke må overstige 25 % af instituttets basiskapital eller EUR 150 mio. (svarende til ca. 1,125 mia. kr.), hvis dette beløb er højere. Forslaget kan være en lempelse for primært små- og mellemstore institutter og en stramning for stor institutter. Kommissionen foreslår, at visse typer af forretninger med andre institutter kan nedvægtes, forudsat at disse mellemværender ikke indgår i modpartens basiskapital, ikke har en varighed udover næste bankdag og er denomineret i medlemsstatens valuta. Det forudsættes, at denne valuta ikke er EURO.

Det foreslås dog, at medlemslandene kan sætte en lavere grænse. Hvis denne option udnyttes, skal Kommissionen underrettes.

Endvidere foreslås det, at den nuværende grænse for sum af store engagementer på 800 %'s af kapitalgrundlaget udgår.

Der fjernes en del valgmuligheder for medlemslandene. Eksempelvis udgår muligheden for at tildele ikke-balanceførte poster med mellemliggende/lav risiko en vægt på 50 %.

Det bemærkes, at muligheden for at nedvægte "covered bonds" er bibeholdt i direktivforslaget. Denne mulighed anvendes i Danmark.

Forslaget omhandler mulighederne for at nedvægte et engagement, hvis der er taget pant i en beboelsesejendom eller en forretningsejendom (denne mulighed indgik tidligere under artikel 113, stk. 3, litra p og q.). I den udstrækning en offentlig vurdering anvendes, så forudsættes det, at denne foretages en gang om året.

Regler for medregning af hybride kapitalelementer.

Hybride kapitalinstrumenter (hybrider) er passiver, der indeholder træk af både aktiekapital og gæld.

Formålet med at udstede sådanne instrumenter er at dække kapitalkravet og -behovet i et institut. Instrumentet appellerer til investorer, som er villige til at tage en større risiko end i fast forrentede produkter, og som derfor forventer et højere afkast.

Anvendelsen af hybride kapitalinstrumenter har hidtil ikke været reguleret i direktiverne.

Forslaget introducerer en sondring mellem "kerneelementet" i institutternes egenkapital og anerkendte hybridinstrumenter, der kan medregnes i institutternes kernekapital.

Hybridinstrumenterne skal for at kunne medregnes i kernekapitalen dække tab, tillade at udbetaling annulleres i kriseperioder, være "dybt efterstillet" under likvidation, og de skal være permanent tilgængelige, således at der ikke hersker tvivl om, at de kan støtte indskyderne og andre kreditorer i krisetider.

Der foreslås en række grænser for medregning af de hybride kapitalelementer i basiskapitalen. Kommissionens begrundelse herfor er, at institutterne ikke i "omfattende" grad bør basere sig på hybride kapitalelementer ved opgørelse af kernekapitalen. Kommissionen foreslår, at institutterne får en overgangsperiode på indtil 30 år, hvor allerede udstedte instrumenter efter nærmere regler kan medregnes.

Direktivforslaget indeholder bestemmelser om offentliggørelse af specifik information om de hybride kapitalelementer, herunder specielt dem, der er omfattet af overgangsbestemmelserne.

Ændringer af regler om tilsynssamarbejde

Regler om informationsudveksling og samarbejde mellem tilsynsmyndigheder præciseres og effektiviseres i forslaget.

Tilsynsmyndigheders mandat udvides med en såkaldt EU-dimension, således at de enkelte tilsynsmyndigheder i deres afgørelser skal tage højde for virkningen af finansiel stabilitet i andre lande, navnlig i nødsituationer.

Informationsrettigheder til værtslandet for systemiske vigtige filialer forbedres. Værtlandets tilsynsmyndigheder kan anmelde over for tilsynsmyndigheden med ansvar for det konsolideret tilsyn, at aktivitet i en filial på dens territorium vurderes at være systemisk, og den kan derfor anmode hjemlandets tilsynsmyndigheder om at indlede et tættere samarbejde.

Definitionen af systemiskhed er baseret på kvantitative og kvalitative kriterier. I tilfælde af uenighed mellem tilsyn i hjemland og værtsland om aktiviteten er af systemisk karakter, træffer værtslandet den endelige afgørelse inden for 2 måneder.

Hertil kommer, at forslaget vil medføre, at der bliver etableret "tilsynssamarbejdskomiteer" (kollegier af tilsynsførende) for institutkoncerner, der har aktiviteter i flere EU-lande med henblik på at lette tilsynet. Disse samarbejdskomiteer skal være omdrejningspunkt om et forbedret samarbejde mellem tilsynsmyndighederne. Det er ikke tanken, at etableringen af tilsynssamarbejdskomiteer vil ændre på de kompetente myndigheders beføjelser og ansvar.

Samarbejdskomiteerne skal udveksle information, kan indgå frivillige aftaler om arbejdsdeling, planlægge inspektionsprogrammer, undgå overlappende handlinger i relation til indberetning og indhentning af oplysninger, planlægge og koordinere handlinger som led i krisehåndtering. Samarbejdet i tilsynssamarbejdskomiteerne bliver baseret på skriftlige aftaler, hvor Det Europæiske Banktilsynsudvalg vil udvikle en ramme for samarbejdet.

Deltagerkredsen i samarbejdskomiteerne er som udgangspunkt tilsynsmyndigheden med ansvar for det konsolideret tilsyn og tilsynsmyndigheder for datterenheder. Tilsynsmyndigheder i lande, hvor en filial vurderes systemisk, samt tilsynsmyndigheder i 3. lande kan deltage i tilsynssamarbejdskomiteen. Tilsynsmyndigheden med ansvar for det konsolideret til-

syn leder møderne samt beslutter sammensætning og aktivitet i et samarbejdskomiteen.

Den konsoliderende tilsynsmyndigheds beføjelser styrkes i forslaget. Tilsynet med ansvar for det konsoliderede tilsyn skal samarbejde med tilsynsmyndigheder med ansvar for tilsyn med en datterenhed i relation til:

- processen om koncerners solvensbehov og tilsynsprocessen med henblik på at bedømme den finansielle situation og risikoprofil,
- det påkrævede niveau for forhøjede individuelle kapitalkapitalkrav for hver enhed i koncernen og for koncernen samt
- forhold om solvensindberetninger.

I tilfælde af uenighed mellem tilsynene i samarbejdet får tilsynet med det konsolideret tilsynsansvar det endelige ord. Denne beslutningsmekanisme kendes allerede i dag med hensyn til at give tilladelse til at anvende interne metoder til udmåling af risiko.

Det Europæiske Banktilsynsudvalg bliver tildelt rollen som mægler i situationer, hvor der er uenighed mellem tilsynene.

Endvidere åbnes for at tavshedsbelagt information i højere grad kan videregives til relevante centralbanker og ministerier med ansvar for tilsynslovgivningen inden for Europa.

Ændringer af regler om likviditetsrisici

Med baggrund i uroen på de finansielle markeder har EU-Kommissionen udstedt et Call for Advice til CEBS (Det Europæiske Banktilsynsudvalg), som nedsatte en arbejdsgruppe under Group de Contact, der bl.a. skulle komme med anbefalinger på likviditetsområdet. I Basel Komiteen for Banktilsyn er et tilsvarende arbejde udført.

Efter det gældende direktiv skal institutter udarbejde politikker og procedurer for måling og styring af deres aktuelle og fremtidige nettofinansieringsbehov. Der skal opstilles alternative scenarier, og de antagelser, som beslutninger om netto-finansieringen baseres på, skal regelmæssigt tages op til revision.

Kommissionens forslag indeholder en udbygning af reglerne, således at institutterne udover politikker og procedurer også skal udarbejde strategier og systemer for styring og måling af likviditetsrisici over en passende tidshorisont – herunder også intraday - for at sikre en passende størrelse af likviditetsbuffer. Politikkerne skal passe til forretningstyper, valuta og juridiske enheder.

Proportionalitetsprincippet skal tilgodeses under hensyn til kompleksiteten, risikoprofilen, målsætning og til ledelsens risikotolerance og kredit-

instituttets systemiske betydning i de medlemsstater, hvor aktiviteterne udføres.

Det kræves endvidere i forslaget, at kreditinstitutterne udvikler metoder til identifikation, måling og styring af positionerne ved fastsættelse af grænser for lines, som inkluderer cash-flows fra aktiver, passiver, off-balance poster, herunder eventualforpligtelser.

Kreditinstitutterne skal skelne mellem pantsatte og ubehæftede aktiver, og tage hensyn begrænsninger for overførsel af aktiver mellem juridiske enheder.

Kreditinstitutterne skal jævnligt overveje metoder til nedbringelse af likviditetsrisiko, bl.a. likviditetsbuffer for at modstå forskellige stressscenarier og overveje spredning af fundingkilder og fundingstruktur.

Institutterne skal udarbejde stress-tests for fundingpositioner, især for off-balance poster og eventualforpligtelser og for SPVer. Der skal tages hensyn til såvel institut-specifikke som markedspåvirkninger.

Kommissionens forslag udbygger endvidere kravene til de kompetente myndigheders tilsyn med likviditetsrisici og -styring, således at tilsynet omfatter udviklingen af stress-tests og beredskabsplaner. Myndighederne skal jævnligt foretage en vurdering af institutternes likviditetsrisikostyring og fremme udviklingen af gode interne modeller. Tilsynene skal også se på institutternes rolle i de finansielle markeder og risikoen for påvirkning af den finansielle stabilitet.

Tekniske ændringer

Der er efter gældende regler mulighed for at undtage visse institutter, der er tilsluttet og kontrolleret af et centralt organ fra en række af direktivets bestemmelser. I det gældende direktiv gælder denne undtagelsesmulighed alene for institutter der var tilsluttet centralorganer, der var oprettet før den 15. december 1977 og som er beliggende i medlemslande, der havde etableret en særlig lovgivning om disse før den 15. december 1979.

Forslaget indebærer, at denne mulighed gøres tilgængelig for alle institutter, der er tilsluttet centrale organer, der er beliggende i medlemslande med en særlig lovgivning om disse, uden de pågældende tidsfrister. Baggrunden for den foreslåede ændring er et ønske om, at muligheden for undtagelsen også skal være tilgængelig for institutter, der er beliggende i nye medlemslande.

Der foreslås endvidere en lempelse af kapitalkravene til investeringer i kollektive investeringsordninger, herunder investeringsforeningsbeviser, for institutter der anvender intern ratingbaserede metode for kreditrisiko (IRB-metoden), men som ikke opfylder betingelserne for at benytte IRB-

metoden på de underliggende eksponeringer i den kollektive investeringsordning.

Baggrunden for forslaget er, at mange har ment, at de gældende regler indebar en urimelig hård kapitaldækning af sådanne eksponeringer, bl.a. sammenlignet med kapitaldækningen under standardmetoden for kreditrisiko.

Det foreslås også, at institutter, der anvender den interne ratingbaserede metode, får mulighed for at udtage eksponeringer mod stater og regionale myndigheder i andre medlemsstater fra IRB-metoden på lige fod med muligheden for at undtage eksponeringer mod staten og regionale myndigheder i hjemlandet. Disse eksponeringer kan kapitaldækkes efter standardmetoden uden betingelser, således at IRB-institutter kan undlade at opbygge interne ratingsystemer for sådanne eksponeringer.

Forslaget tager bl.a. sigte på at undgå uhensigtsmæssigheder for koncerner ved den gældende bestemmelse, når disse har dattervirksomheder i flere medlemsstater.

2. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet har ikke afgivet udtalelse om forslaget.

3. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kommissionen fremfører, at skabelsen af det indre marked, hvor sparene nyder beskyttelse, og hvor beslægtede institutter kan konkurrere på rimelige, ensartede vilkår, er mål, som kræver, at der indføres mindste fælles reguleringsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, uanset hvor i Fællesskabet disse har fået tilladelse.

Der er tale om et direktiv, der ændrer i de gældende direktiver på området. Det er den danske regerings foreløbige vurdering, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, da ensartede konkurrencevilkår i EU samt øget grænseoverskridende konkurrence fordrer fælles regler.

4. Gældende dansk ret

Direktivforslagets område er delvist reguleret i lov om finansiel virksomhed med tilhørende bekendtgørelser og vejledninger.

5. Høring

Elementerne i forslaget har mundtlig været fremlagt for EU-specialudvalget for den finansielle sektor den 5. september 2008.

Finansrådet (FR) støtter ikke offentliggørelse af individuelle solvensbehov af hensyn til fortrolighed om følsomme oplysninger, og FR finder, at en eventuelt sådan reguleringsvej må ske ved en global aftale.

FR støtter, at EU-dimension for finanstillsynenes mandat formuleres så tæt op ad ECOFIN's konklusioner som muligt.

FR finder, at forslaget om securitiseringer er for omfattende, og 5 pct.-kravet kan være ødelæggende for markedet. Hertil kommer, at FR finder, at løsnings-modellen også bør undgå utilsigtede afledte konsekvenser af som følge af, at tillsynene mindst en gang årligt skal offentliggøre oplysninger om de metoder, som de har benyttet til sikre, at kravene til investorer og institutter efterleves samt oplysninger om sager, hvor investorer og institutter ikke har efterlevet kravene.

FR ønsker en undtagelse for interbank-engagementer med op til 3 måneders løbetid. Undtagelsen vil tage hensyn til, at sektoren har behov for fleksibilitet.

FR mener ikke at, der skal være mindsket mulighed for at medregne hybrid kernekapital i kernekapitalgrundlaget.

FR finder, at kravene til solvens udmøntes på koncernniveau, således der ikke stilles krav om, at institutterne i koncernforhold, skal opgøre deres solvensbehov. Hertil finder FR, at tillsynene har implementeret tilsynsprocessen uden fuldkommen konvergens.

Realkreditrådet (RR) har bemærkninger til forslaget vedrørende store engagementer. RR finder, at fjernelsen af 20 % vægten for engagementer med andre kreditinstitutter vil mindske likviditeten i interbank-markedet og gøre det mere ustabil. RR mener, at det især kan få meget uheldige konsekvenser i perioder med mangel på likviditet. RR lægger op til at bibeholde de relevante artikler i direktivet, således at muligheden for at nedvægte eksponeringer mod kreditinstitutter med 20 % videreføres, eller at der for interbank mellemværender skal gælde en undtagelse for engagementer op til 3 måneders løbetid.

RR finder endvidere, at Danmark bør være åbne for forslag om, at alle medlemslande helt eller delvist skal undtage eksponeringer i 'covered bonds' ved opgørelsen af store engagementer.

Realkreditforeningen kan tilslutte sig synspunktet fra FR og RR om, at der skal tages hensyn til interbank likviditeten.

Danmarks Nationalbank (DN) støtter, at der arbejdes for at sikre, at der med de reviderede EU-regler bliver skabt større gennemsigtighed om institutters solvens og risikoprofil.

DN støtter, at relevante oplysninger kan udveksles mellem tilsyn, finansministerier og centralbanker i krisesituationer såvel som i det løbende arbejde med at sikre finansiel stabilitet.

DN finder vedrørende store engagementer, at der hurtigst muligt bør iværksættes en analyse af potentielle konsekvenser for det danske pengemarked.

DN støtter at mindske muligheden for at medregne hybrid kapital i kernekapitalgrundlaget. Hertil kommer, at DN finder, at det ikke bør være muligt at medregne hybrid kapital i de første 4 procent af et instituts kernekapitalgrundlag.

Dansk Aktionærforening kan tilslutte sig indstillinger i det udsendte notat.

6. Andre landes holdninger

Der er ikke kendskab til andre landes holdninger til forslaget.

7. Foreløbig dansk holdning

Generelle bemærkninger

Kapitalkravsdirektiverne kræver ikke, at institutterne har pligt til at oplyse over for offentligheden om resultat og sammendrag af deres overvejelser i relation til deres solvensbehovsproces (ICAAP).

Danmark arbejder for at sikre, at der skabes større gennemsigtighed om institutters solvens og risikoprofil med det mål, at institutterne skal offentliggøre deres individuelle solvensbehov, så offentligheden får et indblik i institutternes finansielle styrke.

Securitisering

Danmark kan støtte intentionen med de foreslåede bestemmelser, nemlig at sikre mod en gentagelse af den usunde kreditgivning, men er opmærksom på at undgå utilsigtede, afledte konsekvenserne af den valgte løsningsmodel.

I Danmark vægtes institutter efter metoden baseret på risikovægten til centralregeringen. Dette medfører, at danske institutter ikke falder ind under undtagelsesbestemmelsen i artikel 122a (2b), modsat institutter i andre lande, hvor risikovægten er baseret efter kreditvurderingsmetoden.

Danmark arbejder for at institutter, der er beliggende i områder, der vægter institutter efter metoden baseret på risikovægten til centralregeringen, ikke stilles ringere end institutter, der vægter institutter efter kreditvurderingsmetoden.

Store engagementer

Den nævnte alternative tærskelværdi på EUR 150 mio. medfører, at grænsen lempes betydeligt ved overgangen fra de gamle til de nye regler for mange små- og mellemstore pengeinstitutter med hensyn til interbank engagementer, mens tærskelværdien vil være uden betydning for store institutter.

Blandt små og mellemstore pengeinstitutter findes en forholdsvis høj andel af virksomheder med indlånsoverskud (i forhold til udlån), hvor overskuddet placeres hos andre pengeinstitutter. Ofte udlåner disse små- og mellemstore pengeinstitutter til hinanden. Det skønnes forbundet med risiko, at de små og mellemstore pengeinstitutter fremover kan tage yderligere risici på andre individuelle pengeinstitutter.

Danmark arbejder for at der fortsat må sættes en relativ grænse for institutters mulighed for at låne penge til hinanden, også når engagementet er mindre end tærskelværdien på EUR 150 mio.

Danmark kan gå ind for en begrænsning af engagementsgrænsen, når tærskelværdien på EUR 150 mio. overskrides, men er opmærksom på, at eventuelle utilsigtede konsekvenser for pengemarkederne skal undgås.

Hybrid kernekapital

Hvis direktivforslaget bliver gennemført i den nuværende form, kan effekten være en udvanding af kvaliteten af institutternes kernekapital. Danmark har i direktivets tilblivelsesfase argumentet for, at kernekapitalen skulle være så "ren" som mulig. I høringsfasen har vi således argumenteret for, at hybrid kernekapital kun skulle medregnes, hvis kernekapitalen efter fradrag udgør mindst 4 % af instituttets risikovægtede poster.

I forbindelse med den igangværende krise er det en dansk erfaring, at kriseløsninger i form af private sektor løsninger kan besværliggøres, hvis et institut har optaget hybrid kernekapital. Ved fusioner har indehaverne af de hybride instrumenter ret til at opsige lånene.

Der er endvidere indgået en international samarbejdsaftale om grænseoverskridende finansiell stabilitet mellem de finansielle tilsyn, centralbankerne og finansministerierne i EU (juni 2008), der understreger vigtigheden af at finde private sektor løsninger frem for at afvikle institutter i nød.

Danmark arbejder for at mindske muligheden for at medregne hybrid kapital i kernekapitalgrundlaget, samt for at aftaleelementerne for den hybride kernekapital ikke forhindrer nødvendige tilpasninger i institutterne.

Ændringer af regler om tilsynssamarbejde

Udgangspunktet er, at ansvar og beføjelser må følges ad.

Danmark lægger vægt på at få ændret forslaget således, at det fortsat skal være muligt for en tilsynsmyndighed med tilsynsansvar for et datterinstitut, at det kan stille forhøjede individuelle kapitalkrav over for datterinstitutter, at det kan kræve indberetning af solvensbehov og, at det kan bestemme kravene til solvensindberetninger.

Tekniske ændringer

Forslaget om at indføre en EU-dimension i tilsynsmyndighedernes mandat må ikke skabe tvivl om tilsynenes primære funktion, som er at påse at reglerne overholdes. Det er vigtigt, at der er tillid til reglernes overholdelse. Tillid skaber forudsætninger for stabilitet. Forholdet har endvidere været nærmere drøftet på ECOFIN niveau. Danmark arbejder for at få EU-dimensionen formuleret så tæt op ad ECOFIN's konklusioner muligt.

Gennemførelsesfrister

Danmark arbejder for at sikre at direktivet implementeret samtidigt med implementering af de to gennemførelsesdirektiver om tekniske ændringer, der blev godkendt af Det Europæiske Bankudvalg den 24. september 2008.

8. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Lov om finansielle virksomheder samt kapitaldækningsbekendtgørelsen og bekendtgørelsen om store engagementer skal ændres.

De statsfinansielle konsekvenser ligger endnu ikke klar. De øgede krav til behandlingen de oplysninger, som institutterne skal indsende til tilsynsmyndighederne og samarbejde vil kræve øgede ressourcer i Finanstilsynet.

Udgifterne til Finanstilsynet dækkes gennem bidrag fra institutterne i den finansielle sektor.

9. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Kommissionens konsekvensanalyse peger på, at målet med forslaget er at gøre reglerne mere robuste. Forslaget indeholder ikke præcise beregninger over forslagets økonomiske virkning for institutter. Analysen peger på, at forslaget både indeholder nye forpligtelser for institutterne, og mindsker omkostningerne. Mindskelse af omkostningerne sker bl.a. gennem den forbedrede risikostyring.

Forslaget vil føre til forbedret risikostyring (store engagementer, likviditet og securitiseringer), en forbedring af kreditinstitutters kapital (hybridkapital), et forbedret tilsyn med grænseoverskridende kreditinstitutkoncerner (krisehåndtering).

Forslaget vil bidrage til at mindske risikoen for finansiell ustabilitet og vil dermed reducere de fremtidige samfundsmæssige omkostninger.

De samlede virkninger af reglerne, herunder de administrative konsekvenser, og de opnåede fordele forventes ifølge konsekvensanalysen at være positive for industrien.

De største virkninger har deres udspring i flg.:

Store engagementer. Der forventes et nettofald i omkostningerne, som følge af, at de administrative byrder reduceres, hvilket dog delvist modsvares af øgede efterlevelseseomkostninger, der stammer fra en mere forsigtig tilgang til regler for interbank engagementer.

Hjemland/værtslands forhold. Det forventes, at grænseoverskridende institutkoncerner vil se en reduktion i deres efterlevelseseomkostninger, som følge af forbedret tilsynseffektivitet, der vil resultere i færre overlappende tilsynshandlinger.

Securitisering. Forslaget ventes ikke at medfører væsentlig voksende omkostninger, som følge af stigende krav til due diligence for institutter, der styrer sådanne positioner. For andre vil de direkte stigende efterlevelseseomkostninger blive udlignet af fordele ved mere forsigtig risikostyring.